

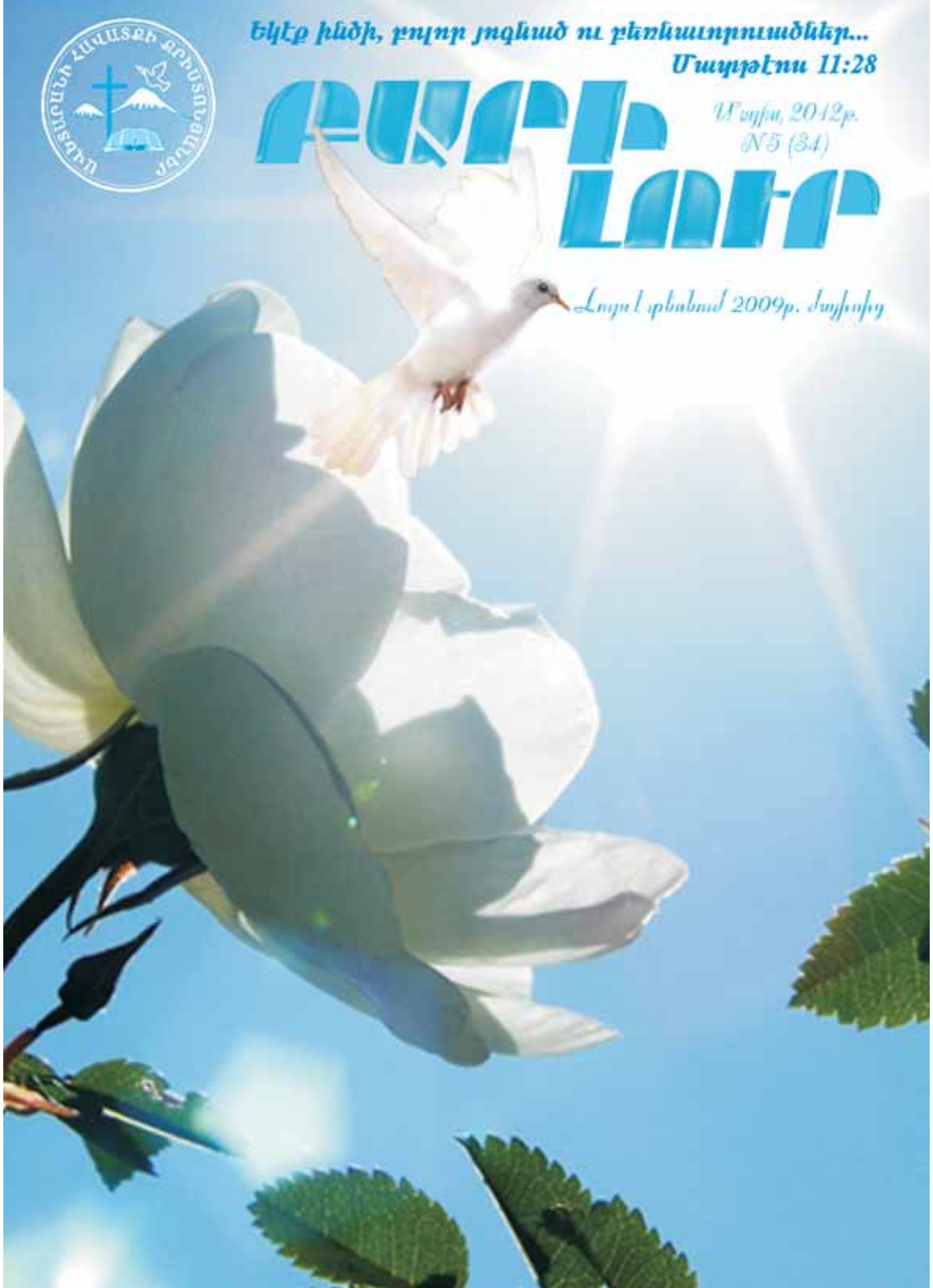
Եկեք ինձի, բոլոր յոգևած ու բեռնավորումներ...

Մատթեոս 11:28

ԲԱՐԻ ԼՈՒՐ

Մայիս, 2012թ.
N5 (34)

Հոդվածներ 2009թ. ժողովից

**ԲԱՐԻ
ԼՈՒՐ**

ԱՄՍԱԳԻՐ

Լույս է տեսնում 2009թ. մայիսից

*Մայիս, 2012թ.
N5 (34)*

ԱՅՍ ՀԱՄԱՐՈՒՄ ԿԱՐԴԱՑԵՔ

Հրահար Ամիրբեկյան

Պենրեկոսպե.....1

«Սաքանայի համաժողովը».....4

Զրույց ծնողների հետ.....6

Գեորգի Բաթի. վկայություն

Բժշկի երազը.....9

Սյունիան Կոզիցկի. վկայություն

Մեր Աստվածը հրաշքների Աստված է.....11

Վիրավոր զինվորը.....12

Հովիվ Ռուսանդ Ռիզունի վկայությունը

Դեպի դժոխք և եր.....13

Թադևոս առաքյալի և Սանդուխար կույսի կյանքը

Հավաքարիս մնալ մինչև մահ.....15

Սիրելի՛ ընթերցողներ, խնդրում ենք ձեր գիտությունները, առաջարկություններն ու փափուկություններն ուղարկել խմբագրության: Մենք սիրով հաշվի կառնենք ձեր արձագանքները: Հեռ.՝ 093-532-526

«Բարի լուր» ամսագիրը փոխադրվում է հոժարակամ նվիրատվությունների շնորհիվ: Նվիրատվությունները կարող եք ուղարկել խմբագրություն:
Հեռ.՝ 093-954-930

ՊԵՆՏԵԿՈՍՏԵ

Սիրելի՛ եղբայրներ ու քույրեր, այս տարի մայիսի 27-ին ամբողջ աշխարհի քրիստոնյաները տոնում են Պենտեկոստեի կամ Սուրբ Հոգու գալստյան տոնը: Այսօր աշխարհի տարբեր մայրցամաքներում ավելի քան 50 միլիոն մարդիկ, ովքեր խոստովանել են իրենց հավատքը կենդանի Աստծու նկատմամբ, մկրտվել են Սուրբ Հոգով՝ այլ լեզուների աղոթքի նշանով:

Սուրբ Հոգու մկրտությունը միշտ ուղեկցվում է Սուրբ Հոգու պորության մեջ ու այլ լեզուներ խոսելու նշանով՝ տեսանելի ու լսելի: Այդ մասին են վկայում մկրտության բոլոր վեց դեպքերը, որոնք նկարագրված են Սուրբ Գրքում:

Գործք 2.1-2-ում կարդում ենք. «Եւ երբ Պենտեկոստէի օրը հասաւ, ամենն ալ միաբան մէկտեղ էին: Ու յանկարծակի երկինքէն ձայն մը եղաւ սաստկաշունչ հովի մը ձայնին պէս, և բոլոր տունը լեցուց՝ ուր նստեր էին: Եւ բաժնուած լեզուներ երևցան իրենց որպէս քէ կրակէ, ու ամեն մէկուն վրայ նստաւ: Եւ ամենն ալ Հոգով Սրբով լեցուեցան, ու սկսան ուրիշ լեզուներով խօսիլ, ինչպէս Հոգին իրենց խօսիլ կու տար»:

Այդ օրն աշակերտները մկրտվեցին Սուրբ Հոգով: Հայրն ու Որդին բնակվեցին մարդկանց սրտերում, ծնվեց Եկեղեցին՝ արտի մեջ պահված գանձը, այն պատվական մարգարիտը, որը գնելու համար Քրիստոսը

«վաճառական մարդու մը նման» ծախեց Իր բոլոր ունեցածը:

Սուրբ Հոգի ստանալով՝ աշակերտները Քրիստոսի վկան լինելու զորությունն առան: Պետրոսը, որ մինչև Սուրբ Հոգով լցվելը երեք անգամ ուրացել էր Քրիստոսին, մկրտությունից հետո Հովհաննեսի հետ, Սուրբ Հոգով լցված, համարձակությամբ քարոզում էր ու ժողովրդին սովորեցնում Հիսուսի միջոցով մեռելների հարության մասին: Իսկ երբ տաճարի իշխաններն սպառնացին նրանց ու պատվիրեցին այլևս Հիսուսի անունը չքարոզել, նրանք պատասխանեցին. «Վասն զի մենք զայն որ տեսանք ու լսեցինք՝ չենք կրնար չխօսիլ» (Գործք 4.20):

Պայթեա, 2019թ., ԾՆՏ (34)

Այլ լեզուներով խոսելը (Գործք 2.4-11) նշանակում է, որ Աստծու առջև այլևս չկան ժողովուրդների լեզուների և այլ տարբերություններ: Հռոմեական կայսրության մեջ ապրող և տարբեր լեզուներով խոսող մարդիկ մեկ էին դարձել, վերացել էր իրար միջև եղած թշնամությունը և, ինչպես Պողոս առաքյալն է ասում. «...երկուքը մեկ ըրա... որպես զի իրմով այն երկուքը նոր մարդ մը հաստատե, ու այսպես խաղաղություն ընէ» (Եփես. 2.14-15):

Սիրելիներ, այսօր շատ սխալ կարծիքներ կան, որոնց համաձայն Սուրբ Հոգու պարզևր պատկանում է միայն Պենտեկոստեի օրը Սուրբ Հոգով մկրտված աշակերտներին և նրանց քարոզչության միջոցով ստեղծված առաջին դարի եկեղեցիներին: Դա շատ սխալ է: Բերենք ընդամենը մեկ օրինակ՝ Գործք 2.39-ում ասվում է. «Վասն զի խոստմունքը ձեզի է ու ձեր որդիներուն, և ամէն հեռու եղողներուն՝ գորոնք մեր Տէր Աստուածը պիտի կանչէ»: Այստեղից պարզ է, որ Սուրբ Հոգու մկրտության պարզևր պատկանում է ոչ միայն առաջին դարի մարդկանց ու նրանց որդիներին, այլև աշխարհի բոլոր մարդկանց՝ ամեն հեռու եղողներին, որոնց մեր Տէր Աստվածը պիտի կանչի:

Հետաքրքիր է, թե այդ սխալ կարծիքն ունեցող մարդիկ ինչ պիտի ասեն նրանց, ովքեր ունեն Սուրբ Հոգու մկրտության փորձառությունը, ովքեր լցվում և աղոթում են Սուրբ Հոգով: Սուրբ Հոգով աղոթելը մեծ արժեք, մեծ նշանակություն ունի, քանի որ. «...ան որ օտար լեզուով կը խօսի՝ ոչ թէ մարդոց կը խօսի, հասկա Աստուծոյ. վասն զի մէկը չկայ որ իմանայ, բայց անկա

հոգիով խորհուրդներ կը խօսի» (Ա Կորնթ. 14.2): Այսինքն՝ Սուրբ Հոգով օտար լեզվով խոսողը խոսում է ոչ թե մարդկանց, այլ Աստծու հետ: Օտար լեզվով խոսողն իր անձին շինություն է անում (Ա Կորնթ. 14.4): Ի՞նչ եք կարծում, փո՞քր բան է արդյոք Աստծու հետ խոսելը կամ սեփական անձին շինություն անելը:

Սուրբ Հոգին աստվածային երրորդության երրորդ անձն է, Մխիթարիչն է ու Ճշմարտության Հոգին, որին այս աշխարհը չի տեսնում ու չի ճանաչում: Սակայն Սուրբ Հոգով լցվածները ճանաչում են նրան, քանի որ իրենց մեջ է բնակվում ու իրենց հետ է լինում: Սուրբ Հոգին նաև Սիրո Հոգին է:

Սուրբ Հոգով լցվածը լինում է «ես»-ի կապանքներից ազատ, վայելում է երանելի ազատությունը, լցվում է սիրով ու չի գնում դատելու ուրիշներին, այլ գնում է կործանվող աշխարհի՝ փրկելու մեղավորներին:

Մենք Սուրբ Հոգու լեցունությամբ միայն կարող ենք մեղքի նկատմամբ հաղթանակ ունենալ՝ լինել ողորմած, ունենալ ներող սիրտ, խաղաղություն անել, սիրել թշնամիներին, փոխ տալ առանց փոխարենն սպասելու և ավելի երանելի համարել տալը, քան առնելը:

Պենտեկոստեի օրը Սուրբ Հոգով լցվելու արդյունքը եղավ այն, որ աշակերտները միշտ հետևեցին առաքյալների վարդապետությանը, միաբանությամբ հաց կտրելուն և աղոթելուն:

Այդ օրը բոլոր մարդկանց վրա վախ ընկավ, և առաքյալների ձեռքով շատ հրաշքներ ու նշաններ գործվեցին: Գրված է նաև, որ ամեն բան հասարակաց էր, այսինքն՝ ամեն մեկն

իր շահը չէր փնտրում (Գործք 4.32-35): Այստեղ կարդում ենք, որ բոլորն իրենց ունեցածը բերում և առաքյալների ոտքերի տակ էին դնում, տալիս էին կարիքավորին, նեղյալին, աղքատին. սա է Սուրբ Հոգու լեցունության արդյունքը: Սուրբ Հոգով լցվելու շնորհիվ մարդկանց սրտերը փոխվում են՝ նրանք իրենց շահն ու օգուտը չեն փնտրում, այլ ուշադրություն են դարձնում աղքատին, կարիքավորին, չքավորին: Այո, սա՛ է Սուրբ Հոգու գործի արդյունքը՝ ապաշխարություն, սեփական շահը չփնտրել, մաքրություն ու միաբանություն:

Մենք աղոթում ենք, որ Պենտեկոստեն կրկնվի, և Աստծու գործությունը կրկին գործի այնպես, ինչպես առաքյալների ժամանակ՝ լինեն ապաշխարություններ, նշաններ, հրաշքներ, բժշկություններ, սրտերի միաբանություն, միամտություն, նեղյալին հասնել և այլն: Մենք պետք է շարունակենք մեր աղոթքը, որպեսզի Սուրբ Հոգու

արթնության կրակը բորբոքվի և բռնկվի ոչ թե մեկ անգամ, այլ անընդհատ, մինչև Տիրոջ գալուստը: Թող Աստված անհանգստություն դնի մեր մեջ և օգնի, որ բոլոր հավատացյալները, նախ՝ սպասավոր եղբայրները և ապա՝ մնացած ժողովուրդը, ավելի լրջորեն փնտրեն Աստծու երեսը և Աստծուց բացի ուրիշ ոչ ոքի և ոչ մի բանի վրա չդնեն իրենց հույսը:

Միրելի՛ հավատացյալ եղբայրներ ու քույրեր, եկեք չմարենք կյանքի կրակը, այլ լցվենք Սուրբ Հոգով, ուրանանք մեր անձերը և ամենքս մեր շահը չփնտրենք, այլ սիրենք իրար, սովածին հաց տանք, ծարավին՝ ջուր, օգնենք աղքատին, կարիքավորին, չքավորին, բարձրացնենք Աստծու սուրբ անունը, որպեսզի Տերը մեզ ասի. «Ապրե՛ս, բարի ու հավատարիմ ծառա, մտի՛ր քո Տիրոջ ուրախության մեջ»: Ամեն:

**Հրահատ Ամիրբեկյան
ավագ հովիվ**

Պայիս, 2018թ., ՕN 5 (34)

«ՍԱՏԱՆԱՅԻ ՀԱՄԱԺՈՂՈՎԸ»

Սիրելիներ, ստորև ներկայացնում ենք «Սատանայի համաժողովը» հոդվածը, որում նկարագրվում է սատանայի չար ու խորամանկ ծրագիրը՝ զանազան մեթոդներով քրիստոնյաներին կտրել Քրիստոսից ու Նրա հետ հաղորդակցությունից

Մի օր սատանան համաշխարհային համաժողով հրավիրեց և բացման խոսքով դիմեց իր չար հրեշտակներին.

- Մենք չենք կարող քրիստոնյաներին ետ պահել եկեղեցու հավաքույքներին մասնակցելուց: Չենք կարող նրանց ետ պահել Աստվածաշունչ կարդալուց և ճշմարտությունն իմանալուց: Բայց կարող ենք այնպես անել, որ նրանք մտերիմ, հարատև հաղորդակցություն չունենան Քրիստոսի հետ: Սա մեզ համար ամենակարևորն է, որովհետև եթե նրանք մշտական հաղորդակցության մեջ լինեն Քրիստոսի հետ, մենք այլևս նրանց վրա իշխանություն չենք ունենա: Այդ պատճառով, իմ չար ընկերներ, առաջարկում եմ նրանց ուշադրությունը շեղել երկնային բաներից:

- Բայց ինչպե՞ս կարող ենք անել այդ, բացականչեց դևերից մեկը:

- Նրանց զբաղված պահեք ոչ կարևոր բաներով: Նրանց մտքերը զբաղեցնելու համար հմարեք անթիվ ծրագրեր: Ստիպեք նրանց, որ աշխատեն շաբաթը յոթ օր, օրական 10-12 ժամ՝ իրենց համար շքեղ ապրելակերպ ստեղծելու համար: Այնպես արեք, որ իրենց երեխաների հետ ժամանակ չանցկացնեն: Թող ձայ-

նասկավառակները, տեսաերիզներն ու համակարգչային խաղերը զբաղեցնեն նրանց երեխաներին:

Այս ռազմավարությամբ կկարողանանք քանդել ընտանիքները: Լցրեք նրանց միտքը զվարճություններով, որպեսզի չկարողանան լսել մեր ամենամեծ թշնամու՝ Սուրբ Հոգու ձայնը: Նրանց մղեք նայելու այնպիսի հաղորդումներ և լսելու այնպիսի (նույնիսկ կրոնական) երգեր, որոնք նրանց մտքերը կլցնեն մեր փիլիսոփայությամբ: Նրանք դյուրահավատ են այսպիսի ռազմավարության հանդեպ, քանի որ «այդ ամենի մեջ վատ բան չկա»: Օրական 24 ժամ նրանց մտքերը ողողեք նորություններով, եղանակի տեսություններով: Ամեն տեսակ զվարճություններով լցրեք նրանց մտքերը: Այդպիսով, իմ խավար բարեկամներ, մենք կգրավենք նրանց մտքերը և նրանց ետ կպահենք Քրիստոսի հետ հաղորդակցվելուց:

Եկեղեցական գրաֆիկը լցրեք տարբեր սպորտային և ժամանցային ծրագրերով: Այնպես ուժասպառ արեք նրանց, որ չկարողանան լրջորեն սերտել Սուրբ Գիրքը և աղոթել: Այնպես արեք, որ քրիստոնեական հյուրընկալության համար ժամանակ չունենան: Այնպես արեք, որ սիրտ

չունենան կորսվածներին փրկության բերելու համար: Ո՛վ չարեր, մեր ծրագրի շնորհիվ նրանք կմոռանան, որ կորսվածները կորսված են:

Մղե՛ք նրանց գնալու զվարճանքի վայրեր, համերգների, կինո, թատրոն, ծանրաբեռնեք նրանց այս աշխարհի հոգսերով: Եվ երբ նրանք կհանդիպեն իրար, հոգևոր հաղորդակցության փոխարեն մղե՛ք նրանց բամբասանքի և խաղաթղթերով խաղալու: Եվ մի՛ մոռացե՛ք նրանց կյանքը լցնել «լավ և ընդունելի» իրադարձություններով:

Նորից ու նորից մեր ռազմավարության նպատակն է այնպես անել, որ քրիստոնյաներն իրենց հոգին սնելու ժամանակ չունենան: Մրանով նրանք այլևս ի գործ չեն լինի հաղթելու փորձություններին ու վատ սովորույթներին: Այդպիսով նրանք գնալով ավելի ու ավելի քիչ կզանազանեն ճիշտը սխալից, չարը՝ բարուց: Նրանք նույնիսկ չեն կասկածի մեզ:

Ինչպես տեսաք, սա իսկապես համաժողով էր: Եվ դևերը հոժարությամբ անցան իրենց գործին:

Ի՞նչ եք կարծում, հաջողություն ունեցա՞վ այդ համաժողովը: Այո: Պարզապես անկեղծորեն պատասխանեք այս հարցին. ճանաչո՞ւմ եք զբաղված, ուժասպառ քրիստոնյաների, որոնք միշտ այս ու այն կողմ են վազում և շատ բաների համար են հոգում, բայց Քրիստոսի ոտքերի մոտ նստելու ժամանակ չունեն, որոնք շատ արագ կորցնում են իրենց խաղաղությունը, սերը, սրբությունը, ներողամտությունը, որոնք հավիտենական բաների և ուրիշների (նույնիսկ սեփական երեխաների) հոգիների համար հոգալու քիչ ժամանակ ունեն միայն այն պատճառով, որ շատ են զբաղված աշխարհի հոգսերով:

Թարգմանված է անգլերենից

Ծող չխաբի չե՛ս սաարևուն, թե կյանքը դեռ երկար ժամանակ ունի, եւ թե ես քիչ վաշտե՛նք երիտասարդությունը ու ծերության ժամանակ կապաշխարենք:

Ասրվածաշունչ ունեցող, բայց վարդապետ մարդը ես եմ և անշուշտ ճրագի, կույր աչքի, ցանափ աղբյուրի, չորաչա՛ծ ծառի, որով անուն ունեն միայն, բայց ոչ օգտակարություն:

Հովհաննես Մանգասյան

Մայիս, 2019թ., № 5 (54)

ԶՐՈՒՅՑ ԾՆՈՂՆԵՐԻ ՀԵՏ

ԽՐԱՏՆԵՐ ԵՎ ՄԱՂԹԱՆՔՆԵՐ ԾՆՈՂՆԵՐԻՆ

Խորհուրդ յոթերորդ

Իմաստուն ծնողներն իրենց ընտանիքում հմտորեն հսկում են համակարգչի ու ինտերնետի օգտագործումը:

Համակարգիչ, ինտերնետ, բջջային հեռախոս: Անշուշտ, ժամանակակից տեխնոլոգիաների շարքում առաջին տեղը գրավում է հեռուստատեսությունը: Այն բարձր տեխնոլոգիաների ձեռքբերումների շարքում մի տեսակ երկարակյաց է: Հեռուստացույցը քրիստոնյա աշխարհում հարուցել և հարուցում է շատ վեճեր, և նրան կատմամբ վերաբերմունքը միանշանակ չէ: Սակայն մեկ բան կարելի է ասել վստահաբար. այն ոչ միայն ժամանակի կլանիչ է, այլև շատ հզոր «ղաստիարակ»: Այն շատ խնդիրներ է առաջացնում ընտանիքներում, վրդովմունք է մտցնում ծնող-երեխա, ամուսին-կին փոխհարաբերություններում:

10 ԽՈՐՀՈՒՐԴ

ԻՄԱՍՏՈՒՆ ԾՆՈՂՆԵՐԻՆ

Շարունակություն: Սկիզբը՝ ք.2 (31) համարում

Հեռուստացույցի ցուցաբերած դրական ազդեցության ոչ մի օրինակ հայտնի չէ, բայց, ավաղ, կյանքը ցույց է տվել, թե որքան վնաս է հասցրել այն որոշ ընտանիքների:

Համակարգչի ի հայտ գալով հեռուստացույցը երկրորդ պլան մղվեց: Համակարգիչն ավելի ու ավելի շատ տեղ է նվաճում մեր ընտանիքներում: Անկասկած, մեր ապրած ժամանակն այնպիսին է, որ առանց համակարգչի դժվար է, երբեմն՝ նույնիսկ անհնար: Համակարգիչն այժմ և՛ դպրոցական ծրագիր է, և՛ աշխատանք, և՛ բնակչության կոմունալ սպասարկում: Երեխաները, կրթություն ստանալուն զուգահեռ, պարտավոր են համակարգչով աշխատել կարողանալ: Դեռ 10-12 տարի առաջ չկար նույնիսկ մեկ երրորդը այն մասնագիտությունների, որոնք առաջացան համակարգչային տեխնոլոգիաների զարգացման շնորհիվ: Բայց համակարգիչը և համակարգչային տեխնոլոգիաները դրականի և անհրաժեշտի հետ մեկտեղ բերեցին նաև այն, ինչը մենք երբեք չէինք ցանկանա տեսնել մեր երեխաների մեջ: Օրինակ՝ մի ոչ մեծ երկիր, որտեղ կա ընդամենը մի քանի միլիոն բնակչություն, 5.5 մլրդ դոլարի պոռնոարտադրանք է տալիս, որը հետո վայրկենապես տարածվում

է ինտերնետի միջոցով: Ընդ որում, այդ արտադրանքի մեջ քիչ տեղ չի գրադեցնում այն տեսակը, որում օգտագործվում են մանկահասակ երեխաներ:

Ինտերնետը, լինելով համաշխարհային ցանց, ավելի ու ավելի շատ տարածքներ է նվաճում՝ դառնալով XXI դարի ժանտախտ: Այն վաղուց արդեն ընկճել է հեռուստացույցին և դարձել ժամանակի հիմնական կլանիչն ու մեր երեխաների «դաստիարակը»: Ամեն օր բացվում են նորանոր կայքեր, թողարկվում են նորանոր համակարգչային խաղեր: Անցած տարիներին խոշոր հասարակական սկանդալներ տեղի ունեցան այն պատճառով, որ երեխաների համար նախատեսված համակարգչային խաղերն ունեին պոռնոգրաֆիկ երանգավորում: Ցավոք, որոշ ծնողներ իրենք են գնում այդպիսի խաղեր՝ պատճառաբանելով, որ դրանով

փորձում են երեխաներին հեռու պահել փողոցի ազդեցությունից. ավելի լավ է նստեն տանը, այդպես ավելի հանգիստ կլինի, երեխաներն էլ աչքի առջև կլինեն: Եվ այդ երեխաները համակարգչի առջև նստում են 5-6 ժամ՝ խաղալով ամենևին էլ ոչ անվնաս խաղեր:

Վերջերս մենք տեղեկություն գտանք համակարգչային մի խաղի մասին, որը նախատեսված է 5-7 տարեկան երեխաների համար: Սա համակարգչային տեխնոլոգիաների մասնագետ մի ճա-

պոնացու գյուտ է և կոչվում է Պոկեմոն: Այդ անունը նշանակում է՝ երկրի վրա Աստված չկա: Ահա և մանկական խաղ՝ առաջին հայացքից անվտանգ, բայց իրականում չափազանց վտանգավոր ու վնասակար, որ ազդում է երեխայի հոգևոր, ներքին աշխարհի վրա՝ նրա ամենաընկալունակ տարիքում:

Խլելով ժամանակն ու իրականացնելով իրենց «դաստիարակությունը»՝ հեռուստացույցն ու համակարգիչը, ինտերնետի հետ մեկտեղ, շատ խնդիրներ

են ծնում ընտանիքներում, քրիստոնեական կյանքում, ընդ որում հմտորեն քայքայելով շատ հոգևոր արժեքներ ինչպես չափահաս մարդկանց, այնպես էլ երեխաների մոտքում ու սրտում: Հետազոտությունները ցույց են տվել, որ որոշ ամուսիններ, ովքեր տարված են պոռնոկայքեր դիտելով, անընդունակ են դառնում ընտանեկան կյանքում: Դիտելով համակարգիչների

էկրանները հատկապես ինտերնետի միջոցով բառացիորեն ողորձած հարյուրավոր համակարգչային «գեղեցկուհիներին»՝ նրանք անընդունակ են դառնում իրենց երեխաների դաստիարակության հարցում, և նույնիսկ սեփական կինն էլ արդեն նրանց չի գրավում: Ամերիկայի Վաշինգտոն նահանգի մի մեծ եկեղեցու սպասավորներից մեկի կատարած հետազոտությունը ցույց է տվել, որ մինչև 15 տարեկան դեռահասների մոտ 60%-ը պոռնոկայքեր է այցելում:

Համակարգչի և հեռուստացույցի վնասի մասին խորհրդածությունների արդյունքներն ամփոփելով՝ կարելի է ավելացնել հետևյալը. մենք համակարգչի դեմ պայքարի կոչ չենք անում, բայց միաժամանակ համարձակորեն, հիմնվելով Սուրբ Գրքին և վերջին տասնամյակի փորձին՝ կարող ենք հայտարարել, որ հեռուստացույցն ու համակարգիչը ոչ ոքի օգուտ չեն տվել բացի այն դեպքից, երբ դրանք գործածվում են ուսման և աշխատանքի մեջ: Չկան դրական ազդեցության օրինակներ, իսկ ահեղի վնաս հասցրել են և հասցնում են:

Դրանք այն գործիքներն են, որոնք հմտորեն օգտագործում է մարդկային հոգու թշնամին՝ քայքայելու համար մարդու հիմնական հոգևոր արժեքները, բայց կարևորը, որպես վերջնարդյունք, մարդուն զրկում է հավիտենական կյանքից:

Ծնողները պարտավոր են ամեն կերպ սահմանափակել ժամանակի էլեկտրոնային կլանիչների ազդեցությունը երեխաների վրա:

Խորհուրդ ութերորդ

Իմաստուն ծնողները բարեկամության կամուրջներ են անցկացնում իրենց երեխաների և նրանց շրջապատողների միջև:

Իմաստուն ծնողներն անում են հնարավոր ամեն բան, որպեսզի իրենց երեխաները շփվեն այն երեխաների կամ բարեկամների հետ, որոնց կենսակերպը կարող է արժանի օրինակ ծառայել: Բարեկամության և շփման կամուրջներ անցկացնելու համար անհրաժեշտ է երեխաներին գովել ծանոթների և բարեկամների ներկայությամբ: Երբեք չի կարելի կողմնակի

մարդկանց մոտ երեխաների մասին խոսել հեզմանքով ու ծաղրելով, հատկապես երեխաների ներկայությամբ: Դա կարող է անուղղելի վնաս հասցնել երեխայի հոգուն և միանգամայն սխալ հոգևոր հիմք ձևավորել:

Երեխաներին օգնեք ճիշտ կողմնորոշվել, թե ում հետ և ինչու կարող են և պետք է ընկերություն անեն ու շփվեն, և ում հետ՝ շփումը սահմանափակեն: Այդպիսի դեպքերում բացատրությունն անհրաժեշտ է և շատ կարևոր, քանի որ այն պարզություն ու որոշակիություն է մտցնում երեխաների մտածողության մեջ:

Իմանալով, որ իրենց մասին դրական են արտահայտվում այն մարդիկ, որոնց կարծիքն իրենց համար կարևոր է՝ երեխաները ենթագիտակցորեն ձգտում են ավելի լավը լինել: Իրենց կողմից հարգված մարդկանց թվին դասվելը երեխաների համար կարող է դառնալ ներքին հոգևոր աշխարհի ձևավորման գլխավոր աղբյուրներից մեկը:

Անհրաժեշտ է հիշել, որ այս խորհուրդները համաձայնեցված են ավետարանական ճշմարտություններին, ինչպես գրված է. «Մի խաբուիք. չար ընկերակցությունները աղէկ բարքը կ'ապականեն» (Ա Կորնթ. 15:33), այսինքն՝ վատ ընկերակցությունը կատարում է կրկնակի բացասական աշխատանք: Այն ոչ միայն վատ է դաստիարակում, այլև ոչնչացնում է լավ դաստիարակված երեխաների մեջ եղած բարին: Մեր երեխաների սրտում դրված բարին ունակ է միայն օրինակ ծառայելու մյուսների համար, իսկ վատ ընկերակցությունը, ընդհակառակը, քայքայիչ է և վտանգավոր:

(Հարունակելի)

ԲԺՇԿԻ ԵՐԱՋԸ

(վկայություն)

Հիվանդանոցում պառկած մի հիվանդ, որը մի քանի ժամ առաջ էր վիրահատվել, լաց է լինում: Այդ պահին հիվանդասենյակ է մտնում նրան վիրահատող բժիշկը և, տեսնելով նրա լացը, զարմացած հարցնում է, թե ինչո՞ւ է լալիս, չէ՞ որ վիրահատությունը բարեհաջող է անցել, հիվանդի վիճակն էլ բավականին լավ է: Հիվանդը հառաչելով պատասխանում է, որ իր լացի պատճառը ոչ թե առողջական վիճակն է, այլ այն, որ ինքը տարիներ առաջ եղել է քրիստոնյա հավատացյալ, սիրել և ապրել է Աստծու հետ, ծառայել է Նրա տանը: Բայց արդեն մի քանի տարի է, ինչ հեռացել է Աստծուց և ապրում է աշխարհիկ ու մեղավոր կյանքով: Այժմ գոչում է իր բոլոր մեղքերի համար և ամստում է, որ այդ տարիներն ապրել է առանց Հիսուսի:

Հիվանդին լսելուց հետո բժիշկը, չհասկանալով նրա հոգեվիճակը, մի քանի հորդորական խոսք է ասում և դուրս գալիս հիվանդասենյակից:

Հերթափոխը հանձնելուց հետո բժիշկը գնում է տուն և կարծես մոռանում այդ հիվանդի մասին, սակայն գիշերը մի արտասովոր երազ է տեսնում:

Երազում տեսնում է, որ իր հիվանդը մահացել է, և դիակի գլխավերևում նրա հոգու համար պայքարում են չարի և բարու հրեշտակները: Նրանցից յուրաքանչյուրը պնդում է, որ մահացածի հոգին իրեն է պատկանում: Եվ որպեսզի ամեն բան արդարությամբ ավարտվի, Աստված երկնքից մի կշեռք է իջեցնում, որի վրա հրեշտակները պետք է կշռեն այդ հոգու բարի և չար գործերը: Չարի և բարու հրեշտակները հերթով թվում են նրա թե՛ լավ, թե՛ վատ գործերը: Թվարկման ավարտից հետո չար

գործերը կշռող մի ժարը ծանրանում է չարի կողմը և իջնում է ներքև՝ ապացուցելով, որ հաղթանակը չարի կողմն է, և հոգին պատկանում է նրան: Սակայն հենց այդ ժամանակ Աստծու հրեշտակը մոտենում է մահացածի անկողնուն,

Պատկեր, 2018թ., ՕՆՏ (34)

բարձրացնում է բարձր և բարձի տակից հանում հիվանդի՝ զոջման արցունքներից թրջված թաշկինակն ու դնում կշեռքի իր նժարին: Անմիջապես նժարը շարժվում է, և ծանրություները թեքվում է բարու կողմը՝ հիվանդի հոգին փրկելով չարի ճանկերից:

Առավոտյան բժիշկը, երազից հուզված, շտապում է հիվանդանոց: Այնտեղ նրան ասում են, որ իր հիվանդը գիշերը մահացել է: Նա վազքով, շնչասպառ հասնում է հիվանդասենյակ, մտնում է ներս և, մոտենալով անկողնուն, անմիջա-

պես բարձրացնում է բարձր: Բժիշկը հուզմունքից ասես քարանում է, երբ բարձի տակ տեսնում է արցունքներից խոնավացած այն թաշկինակը, որը տեսել էր երազում:

Այո՛, Հիսուսը սիրում է յուրաքանչյուրիս և, չնայած մեր թույլ տված սխալներին, ամեն վայրկյան սպասում և ցանկանում է տեսնել մեր զոջացող սիրտն ու զոջումից թաց աչքերը, որպեսզի մեզ շնորհի Իր փրկությունն ու հավիտենական կյանքը: Ամեն:

**Պատմեց ավագ եպիսկոպոս
Գեորգի Բարի եղբայրը**

Հ.Գ.

Սիրելիներ, այս վկայությունը կարդալիս կարող է թվալ, թե որևէ մեկի փրկության հարցը լուծվում է նրա բարի և չար գործերը կշռելով: Եթե այդպես ընդունենք, դա կնշանակի, որ փրկությունն առանց Քրիստոսի է: Սակայն դա մեծ մոլորություն է, քանի որ բոլորս գիտենք, որ առանց Քրիստոսի Շնորհքի փրկություն չկա: «*Վասն զի շնորհքով փրկուած էք դուք հաւատքի միջոցով. և այս ոչ թէ ձեզմէ է, հապա Աստուծոյ պարգևն է. ոչ թէ գործերէն, որ մէկը չպարծի»* (Եփես. 2.8-9):

Այդ դեպքում, եթե փրկությունը Քրիստոսի Շնորհքով է, ձրի է ու գործերից չէ, ինչպե՞ս հասկանանք բերված վկայությունը, ըստ որի փրկությունը որոշվում է գործերով:

Բացատրություն. հիվանդի՝ զոջման արցունքներից թրջված թաշկի-

նակը, որ դրվեց կշեռքի մի նժարին, վկայում է հիվանդի քրիստոնյա լինելու, նրա զոջման և ապաշխարության մասին: Իսկ կշեռքին դրված գործերի ծանր կամ թեթև լինելը վկայում է մարդու ընտրած ճանապարհի մասին: Եթե չար գործերն են գերակշռում, նշանակում է՝ այդ մարդու ընտրությունը ոչ թե Քրիստոսն է, այլ այս աշխարհը, իսկ եթե բարի գործերն են գերակշռում, դա խոսում է այն մասին, որ այդ մարդու ընտրությունը Քրիստոսն է: Ուրեմն, զոջման արցունքներից թրջված թաշկինակը և նժարի՝ բարու կողմը թեքվելը վկայում են այն մասին, որ հիվանդի վերջնական ընտրությունը Քրիստոսն էր, և այդ ընտրության շնորհիվ էլ հիվանդը փրկություն գտավ:

Հրահատ Ամիրբեկյան

ՄԵՐ ԱՍՏՎԱԾԸ

ՀՐԱԾՔՆԵՐԻ ԱՍՏՎԱԾ Է

Հայրս հավատացյալ է եղել, և Աստված նրան միշտ օրհնել է՝ պատասխանելով նրա աղոթքներին: Հորս աղոթքների շնորհիվ Աստված ինձ մանկուց խրատում էր հայտնություններով, որոնք լինում էին երազների տեսքով:

Հայրս ծնվել ու ապրել է Վոլինսկի մարզում: Ես մույնպես մինչև տասնութ տարեկան այդտեղ եմ ապրել, իսկ հետո Աստված որոշեց, որ ես պետք է ծառայեմ Ռուսաստանում:

Հայրս սկզբում ուղղափառ եկեղեցում սարկավագ է եղել, իսկ մայրս երգել է եկեղեցական երգչախմբում: Երբ հայրս ընդունել է ջրի մկրտությունը և դարձել Ավետարանի հավատքի քրիստոնյա, նրան մեղադրել են և ուխտադրույթ անվանել: Ուղղափառ եկեղեցու նրա նախկին քույրերն ու եղբայրները գալիս էին մեր տան մոտ, քարերով ու փայտերով խփում էին պատուհաններին, սպառնում էին վառել դավաճան Մեմյոնի տունը:

Իսկ հայրս նրանց հանգիստ ասում էր.

- Մի՞թե ես նախկինում քրիստոնյա էի, երբ օղի էի խմում և նեղացնում էի կնոջս: Իսկ հիմա ես կենդանի հավատք եմ ընդունել և դարձել իսկական քրիստոնյա:

Հայրս շատ բան է արել Ավետարանի հավատքի քրիստոնյաների համայնքի հաստատման համար,

դարձել է երեց: Նրա աղոթքներով Աստված հրաշքներ է գործել, խրատել է հավատացյալներին և նշաններով հաստատել մեր հավատքը:

Հիշում եմ, մի անգամ Պելագեա քույրիկը ծանր հիվանդացավ: Ախտորոշումը մահացու էր՝ քաղցկեղ: Բժիշկները վիրահատություն առաջարկեցին: Վիրահատության ժամանակ պարզվեց, որ ահավոր հիվանդությունն արդեն հասել է գագաթնակետին, և ներքին օրգաններն ամբողջությամբ պատված են մետաստազներով: Վիրաբույժներն առանց վիրահատելու փակեցին որովայնը և բարեկամներին խորհուրդ տվեցին հիվանդին տուն տանել, որպեսզի տանը մահանա:

Տուն հասնելուն պես Պելագեա քույրիկը լուր հասցրեց երեց Մեմյոն Կոզիցկուն և խնդրեց այցելել իրեն ու աղոթել հավիտենական կյանք տեղափոխվելու համար: Երեցը նրան այցելեց մի քանի եղբայրների հետ, որոնց թվում էի և ես: Պելագեա քույրիկը ծանր հիվանդությունից այնքան էր հյուծվել, որ արդեն գրեթե չէր խոսում:

- Մենք կաղոթենք քեզ համար, Պելագեա քույրիկ, քեզ կհանձնենք Աստծու ձեռքերի մեջ, և թող Աստված Ինքը ամեն բան որոշի, քանի որ Աստծու կամքը կատարյալ է, - ասաց հայրս, և բոլորը ծնկեցին: Աղոթում էինք ողբով ու արցունքներով: Սուրբ Հոգին այցելեց ու լցրեց բոլորիս,

Պապիկ, 2019թ., ԾՆ 5 (34)

մենք փակ աչքերով զգում էինք, թե ինչպես էին մեր ձեռքերն ինքնաբերաբար դեպի երկինք ձգվում: Հետո բոլորս սկսեցինք երգել Սուրբ Հոգով: Հանկարծ, անսպասելիորեն, մեր՝ տղամարդկանց ձայների մեջ լսվեց գեղեցիկ կանացի ձայն: Բացեցինք մեր աչքերը և ինչ տեսնենք. Պելագեա քույրիկն էր երգում՝ մեր կողքին կանգնած: Աստված մեծ ողորմությամբ էր արել՝ ակնթարթորեն բժշկելով նրան:

Պելագեա քույրիկի ամուսինը դեռ անհավատ էր: Նա անձամբ ծխախոտ էր աճեցնում և ինքն էլ մոլի ծխող էր: Եվ ահա մի օր նա ծանր հիվանդանում է և անկողին ընկնում: Նա իր որդի Վլադիմիրին ուղարկում է երեցի ետևից: Հայրս գնում է նրա մոտ, և Պելագեա քույրիկի ամուսինը գղջում է, ապաշխարում ու հանգիստ մահանում: Իսկ բժշկված Պելագեա քույրիկը դեռ երկար ապրեց:

Մի անգամ ես այցելեցի մեր քույրիկին: Նա, ինձ տեսնելով, սկսեց տրտնջալ.

- Այս ի՞նչ արեց քո հայր Սեմյոնը. աղոթեց, և ես դեռ ապրում եմ այս երկրի վրա: Արդեն կուրացել եմ, դժվար եմ քայլում, բայց Աստված ինձ մահ չի տալիս: Հիմա դու աղոթիր, Ստեփան, Աստված քո աղոթքը կլսի, չէ՞ որ դու Սեմյոնի որդին ես: Թող Աստված ինձ տանի Իր մոտ:

Այդ ժամանակ նրա տարիքն իննսուներեքն էր:

**Ստեփան Կոզիցկի
Սանկտ Պետերբուրգի եկեղեցու
հովիվ**

Վիրավոր պինվորն արյունաքամ ընկած էր ռապանդաշտում: Նրա կիսաբաց աչքերն սպասում էին օգնության: Եվ ահա մոտենում է մի հոգևորական:

- Ի՞նչ է պատահել, տղա՛ս, հարցնում է պինվորին, այնուհետև բացում է Աստվածաշունչը, որպեսզի վիրավորի կյանքի վերջին վարկյաններին նրա համար կարդա Աստծու Խոսքը:

Հալիվ լսելի ձայնով պինվորը մրմնջում է.

- Մրտում եմ:

Հովիվը փակում է Աստվածաշունչը, հանում վերարկուն և ծածկում նրան: Հետո նորից բացում է Գիրքը և կարդում Աստծու Խոսքից: Դարձյալ լսվում է պինվորի ձայնը.

- Գլուխս ցավում է:

Հովիվը փակում է Գիրքը, հանում բաձկոնը և դնում պինվորի գլխի տակ:

Այս անգամ պինվորն ասում է, որ ծարավ է: Հովիվն իր ջրի վերջին պաշարը խմեցնում է նրան և, մտածելով, որ պինվորն արդեն կլսի խոսքը, սկսում է կարդալ:

Հանկարծ պինվորը բռնում է նրա ձեռքը և ասում.

- Սիրելի՛ բարեկամ, եթե այն, ինչ ինձ համար արեցիր, այդ Գրքում է գրված, ես արդեն հավատում եմ և ընդունում եմ այդ Գիրքը:

Այս ասելով՝ պինվորը փակում է աչքերը:

Բարեկամս, որքանով ես խոսքով և որքանով՝ գործով քրիստոնյա: Թող քո արեգակը ծագի խավարի մեջ և լուսավորի աշխարհը:

Դ Ե Պ Ի Դ Ժ Ո Խ Ք Ե Վ Ե Տ

հովիվ Ռուսանդ Ռիզընի վկայությունը

Ես ինը տարեկան երեխա էի, ապրում էի հարբեցող հորս հետ: Նա ինձ շատ էր ճնշում ու նվաստացնում: Մեր հարևանուհին ինձ մի գառնուկ էր նվիրել: Այդ գառնուկն իմ ամենալավ ընկերն ու ամենամտերիմ բարեկամն էր: Իմ բոլոր տխուր պահերին նա ինձ հետ էր:

Մի անգամ, դպրոցից տուն վերադառնալիս նկատեցի, որ գառնուկս չկա, հայրս էլ բարկացած մեքենայի վրա ինչ-որ գործ է անում: Առաջ անցա, որպեսզի չսեմ նրա հայիռյալները, և հանկարծ մեքենայի ետևում տեսա իմ գառնուկին՝ ամբողջովին արյան մեջ շաղախված: Բարկության մոլուցքի մեջ հայրս սպանել էր իմ գառնուկին: Ես սկսեցի գոռալ ու վազեցի դեպի անտառ.

- Նա սպանել է իմ գառնուկին...

Այդպիսով, ինը տարեկանում իմ կյանքը լցվեց ատելությամբ ու չարությամբ:

Տասներկու տարեկանում ես տնից փախա, տասնհինգ տարեկանում դարձա կրկնահանգագործ, արդեն հասցրել էի նաև մարդ սպանել:

1972 թ. ես քսանհինգ տարեկան էի: Կյանքս փշրված էր: Ես թմրամոլ էի ու հանցագործ: Ընտանիքս քայքայված էր: Կինս մի քանի անգամ փորձել էր բաժանվել, երեխաս սարսափում էր ինձնից: Աշխատանք չունեի:

Մի անգամ վեց տարեկան երեխայիս հետ խանութ գնացի: Այնտեղ մի

մարդու հետ վիճեցի: Այնպես հրեցի նրան, որ ընկավ հատակին դրված շշերի վրա: Դրանցից մի քանիսը կոտրվեցին: Նա, վերցնելով մի կոտրված շիշ, ուզեց ինձ հարվածել: Ես պաշտպանվեցի և ձախ թևա առաջ պարզեցի, իսկ նա կտրեց երկգլխանի մկանս ու զարկերակս: Մի քանի վայրկյան անց ես սկսեցի արյունահոսել, սակայն բարկությամբ ու ատելությամբ լցված շարունակում էի կռվել: Վերջապես մի մարդ մոտեցավ ինձ ու ասաց.

- Եթե անմիջապես հիվանդանոց չգնաս, կմեռնես:

Նա ինձ հիվանդանոց տեղափոխեց: Վիրահատական սեղանին պառկած՝ ես լսում էի բժիշկների խոսակցությունը.

- Մենք չենք կարող նրան օգնել, հարկավոր է ուրիշ հիվանդանոց տեղափոխել... հավանաբար նա կկորցնի ձեռքը:

Ինձ տեղավորեցին շտապ օգնության մեքենայի մեջ, որպեսզի տեղափոխեն այլ հիվանդանոց: Շանապարհին մեքենայի մեջ գտնվող բուժաշխատողը մոտեցավ ինձ և ասաց.

- Պարո՛ն, Դուք Հիսուս Քրիստոսի կարիքն ունեք:

Ես սկսեցի հայիոյել նրան, սակայն նա կրկին մոտեցավ ինձ ու ասաց.

- Դուք Հիսուսի կարիքն ունեք:

Նա դեռ խոսքը չէր ավարտել, երբ հանկարծ մեքենան կարծես պայթեց,

Պայխա, 2019թ., օՆ 5 (34)

և ես հայտնվեցի ծխի մեջ, որը թունել էր հիշեցնում: Որոշ ժամանակ անց դուրս եկա այդ թունելի միջից: Սկսեցի լսել միլիոնավոր մարդկանց աղաղակի ու լացի ձայներ: Նայեցի ներքև և ժայթքող հրաբխի պես մի վայր տեսա: Կրակի մեջ մարդիկ էին այրվում: Նրանց մեջ ծանոթ դեմքեր տեսա: Նրանք գոչում էին:

- Ռոնի՛, չգա՛ս այստեղ, այստեղից այլևս ելք չկա...

Այնտեղից այլևս ետդարձի ճանապարհ չկար, հույս չկար... Ես սարսափելի վախեցա:

Երբ հիվանդասենյակում աչքերս բացեցի, տեսա կնոջս՝ անկողնուս մոտ նստած: Չէի հասկանում՝ ինչ է կատարվում, որտեղ եմ եղել:

Մինչ այսօր կարծես լսում եմ այդ մարդկանց աղաղակը, զգում եմ կրակի ջերմությունն ու շնչում այնտեղի զարշահոտությունը:

Դրանից հետո փորձում էի հարբել, ամեն բան անում էի այդ տեսարանը մոռանալու համար, սակայն ոչինչ չէր օգնում:

Ամիսներ անց, երբ մի առավոտ տուն վերադարձա, տեսա՝ կինս, անկողնուն նստած, ծնկներին մի մեծ գիրք դրած, կարդում է: Նրա դեմքը փայլում էր: Նրա ժպիտը վերադարձել էր, իսկ իմ պատճառով առաջացած կնճիռներն ու ցավի հետքերը անհետացել էին դեմքից: Նա նայեց ինձ և ասաց:

- Ռոնի, այս գիշեր ես Հիսուս Քրիստոսին ընդունել եմ որպես իմ Փրկիչ: Կգա՞ս ինձ հետ՝ Հիսուսի մասին լսելու:

Այդ պահին ես մտածեցի, որ այս կյանքում ամեն բան փորձել եմ, ու

ոչինչ արժեք չունի ինձ համար: Նույնիսկ իմ ամենասիրելի մարդիկ՝ կինս ու երեխաներս, սարսափում են ինձմից: Ես հանուն նրանց որոշեցի գնալ:

Ես նստած էի դահլիճի վերջում: Քարոզիչը բացեց Գիրքն ու սկսեց կարդալ Հովհաննու ավետարանի 1-ին գլխի 29 խոսքը. «*Ահա Աստուծոյ Գառը որ աշխարհի մեղքը կը վերցնէ*»:

Նա ասաց «գառը»: Եթե ուրիշ խոսք ասեր, ես չէի կարողանա լսել: Բայց նա ասաց «գառը»: Ես անմիջապես սկսեցի ուշադրությամբ լսել: Ես լսում էի և հանկարծ զգացի, որ այլևս չեմ դիմանում: Ես չէի ուզում, որ մարդիկ տեսներին իմ արցունքները: Ինը տարեկանից սկսած ես լաց չէի եղել: Ուզեցի դահլիճից դուրս փախչել, բայց քայլերս ինձ տարան դեպի ամբիոն: Արցունքներն սկսեցին հոսել իմ աչքերից: Ես ընկա ծնկներիս վրա: Աղոթել չգիտեի, բայց մի բան էի աղաղակում.

- Հիսու՛ս, եթե Դու ես Աստծու Գառը, խնդրում եմ Քեզ, կա՛մ սպանիր ինձ, կա՛մ ազատիր այս վիճակից: Ես այլևս չեմ կարող այսպես ապրել:

Երբ աղոթքս ավարտեցի, զգացի, որ խավարը, դառնությունը, չարությունն ու ատելությունը հեռացել են իմ կյանքից: Դա կատարվեց միանգամից: Ես զգացի, որ ազատ եմ: Հիսուսը փրկեց ինձ և դարձավ իմ կյանքի Տերն ու Փրկիչը: Այսօր ես եկեղեցու հովիվ եմ, ամենուր պատմում եմ այս վկայությունը, և ինձ մնան շատ կորսվածներ են դարձի եկել: Փառք Հիսուսին:

**Անգլերենից թարգմանեց
Աննա Ֆրանգույանը**

ՀԱՎԱՏԱՐԻՄ ՄԵԱԼ ՄԻՆՁԵՎ ՄԱՇ

ԹԱՊԵՎՈՍ ԱՌԱՔՅԱԼԻ ԵՎ ՍԱՆԳՈՒԽՏ ԿՈՒՅՍԻ ԿՅԱՆՔԸ

Հայաստանի առաջին հոգևոր հայրը՝ Թադևոս առաքյալը, Քրիստոսի 72 աշակերտների գլխավորներից մեկն էր:

Փրկչի համբարձումից հետո, երբ առաքյալները վիճակով երկրներն իրենց մեջ բաժանեցին, որպեսզի, Տիրոջ խոսքի համաձայն, գնան ու բոլոր հեթանոսներին աշակերտեն, Թովմասը հիշեց Քրիստոսի խոստումը, որ տվել էր Հայոց Աբգար թագավորին: Այդ խոստման համաձայն Քրիստոսն Իր համբարձումից հետո աշակերտներից մեկին պետք է ուղարկեր՝ նրան լուսավորելու և բժշկելու համար:

Այդ պատճառով էլ Պետրոսի և մյուս առաքյալների հրամանով Թադևոսը եկավ Աբգարի մոտ:

Թադևոսը, հասնելով Հայոց և Ասորիների Միջագետքը, սկսեց քարոզել կենսա խոսքը:

Ի վերջո եկավ եկավ Եդեսիա, որտեղ գտնվում էր Աբգար թագավորի արքուն: Թադևոսը իջևանեց հայոց Բագրատունի նախարարի տանը, որտեղ շատերին բժշկեց իրենց հիվանդություններից և նրանց լուսավորեց երկնային լույսով՝ Սուրբ Հոգու ներգործությամբ:

Արքան Թադևոսի գործերից հասկացավ, որ նա է Քրիստոսի առաքյալը՝ իր մոտ ուղարկված:

Երբ Տրդատը տեսավ Թադևոսին՝ երկնային լուսավայությամբ, վախզգաց:

Թադևոսը, ձեռքը նրա վրա դնելով, բժշկեց նրան բազմամյա ցավերից և քրիստոնեական հավատքով լուսավորեց նրա ամբողջ տունը, այնուհետև սկսեց ժողովրդի մեջ հրապարակայնորեն Քրիստոսի հավատքը քարոզել և լուսավորեց նրանց սուրբ մկրտությամբ: Մկրտվեց նաև թագավորը և դարձավ ճշմարտության ճանապարհի քարոզիչ: Հետագայում Եդեսիա քաղաքում կառուցվեց առաջին եկեղեցին, և եպիսկոպոս ձեռնադրվեց Ադդե կերպասագործը: Հետո Թադևոսն օրհնեց թագավորին ու նրա հավատացյալ ժողովրդին և մեկնեց Հայաստանի ներքին կողմերը:

Եվ մինչդեռ առաքյալը շրջագայում էր, Աբգար թագավորը մահացավ, և նրա քեռորդի Սանատրուկը, թագադրվելով, նստեց Մեծ Հայքի մեջ և կրկին վերադարձավ հեթանոսությանը:

Սանատրուկ թագավորը տեսնում էր այն բոլոր հրաշքները, որոնք գործում էր Թադևոսը: Նա տեսնում էր, թե Քրիստոսի անունով ինչպես են դները դուրս գալիս, բորոտները մաքրվում, կաղերը քայլում: Ահա թե ինչու շատերը հավատացին Քրիստոսին և միացան հավատացյալների նախկին բանակին, այդ թվում և թագավորի դուստրը՝ Սանդուխտը, որ հազիվ 15 տարեկան էր: Նա գիշերով գնաց առաքյալի մոտ և սկսեց լսել Ավետարանի խոսքը: Սանդուխտը Թադևոսին անվանում էր հոգևոր հայր և մի քանի

Մայիս, 2019թ., № 5 (54)

օր չբաժանվեց նրանից: Առաքյալը, տեսնելով նրա անկեղծությունը և սերը Քրիստոսի հանդեպ, նրան մկրտեց:

Քրմերը, իմանալով Սանդուխտի մկրտության մասին, պատմեցին իրենց խստասիրտ թագավորին՝ Սանատրուկին: Թագավորը հրամայեց իսկույն կապել Թադևոսին, հավատացյալների մի մասին սրով սպանել, իսկ մյուս մասին էլ, այդ թվում և Սանդուխտին, բանտարկել:

Երբ նրանցից ոմանց սրով սպանեցին, հանկարծ լույս ծագեց սպանվածների վրա, և շատերը, տեսնելով լույսը, հավատացին Քրիստոսին: Անհավատները վախեցան և չհամարձակվեցին ձեռք բարձրացնել Առաքյալի վրա:

Նույն պահին Փրկիչը բարձունքից երևաց նրան և ասաց.

- Մի՛ վախեցիր, Թադևոս, որովհետև Ես քեզ հետ եմ և քեզ պետք է ազատեմ:

Թադևոսը, տեսնելով իր Տիրոջը և Փրկչին, անպատմելի ուրախությամբ լցվեց և արտասուքով ասաց.

- Տե՛ր, ինձ մենակ մի թող: Ես այս բարբարոս ազգի և թագավորի մոտ եկա և հրամանով ու զորությամբ, որպեսզի և խոսքը քարոզեմ, ինչպես պատվիրեցիր: Քարոզեցի և Տուրք Ավետարանը այն խոսքերով, որոնք դրեցիր իմ բերանում, և ահա նրանք չեն ցանկանում լսել: Զեզ հավատացողների մի մասին սպանեցին, իսկ մյուս մասին բանտարկել են: Ինձ էլ էին ցանկանում տանջել, բայց և՛ փառքի վախից սարսափած՝ չկարողացան ինձ մոտենալ:

Տերն ասաց.

- Գնա՛ նրանց մոտ ու համբերիր,

քանի որ շատ նեղություններ պիտի կրես: Այստեղ քչերը կընդունեն Իմ Ավետարանի քարոզչությունը, բայց Ես նրանց պիտի պահեմ, և Ինձ մոտ կտանեն: Իսկ նրանց, որ Իմ անվան համար մահացան, Հորս տան մեջ տեղ պետք է տամ:

Եվ նույն գիշերը Թադևոս առաքյալը գնաց այն նույն բանտը, որտեղ էին Սանդուխտը և մյուս հավատացյալները: Դռները բացվեցին, և Թադևոսը, ներս մտնելով, ասաց.

- Խաղաղությո՜ւն ձեզ, Քրիստոսի սիրելիներ:

Նրանք այս խոսքերից քաջալերվեցին:

Քողորին հավատքով ամրապնդելուց հետո հրավիրեց լուրջությամբ աղոթելու: Ինքը ձեռքերը երկինք տարածելով ասաց.

- Գոհություն քեզ, Տեր իմ և Աստված Հիսուս Քրիստոս, Միածին Որդի Աստծու, որ մարդկանց փրկության համար աշխարհ եկար: Ուրեմն պահիր նրանց առաջիկա փորձությունների ընթացքում, քանի որ Դու ես միակ Աստվածը աստվածների և Տերը տերերի:

Երբ աղոթքն ավարտվեց, հանկարծ թնդյուն լսվեց, բանտի ձեղունը վեր բարձրացավ, և երկնքից լույս ծագեց՝ արևի լույսից ավելի պայծառ: Լույսի միջից ձայնն ասաց.

- Քաջալերվեցե՛ք և հաստատ կանգնեք, քանի որ Ես ձեզ Ինձ մոտ պիտի կանչեմ: Եվ քեզ, Սանդուխտ, որ երկրավոր բանտը արհամարհեցիր ու ետևիցս եկար, պետք է տամ երկնային լույսը՝ մյուսներից ավելի պայծառ:

(Հարունակելի)

«Վարք Սրբոց» գրքից

Գրիգոր Նարեկացի «Մատյան ողբերգության»

ԲԱՆ Խ, Գ

Ի խորոց սրտի խոսք Աստծո Հետ

Այս բոլոր սաստիկ անճողոպրելի փորձություններից
Լոկ դու կարող ես փրկել, տեր Հիսո՛ւս,
Եվ ամենամեղ Հոգուս շնորհել Հանգիստ ու անդորր.
Ուստի եւ նայի՛ր դու, որ քաղցր ես բոլորի Հանդեպ,
Ինձ շրջափակող անզերծանելի այս վտանգներին:
Կենազեն խաչիդ սրով Հաղթական
Կտրատի՛ր վարմիս ցանցերը բոլոր,
Որո՞նք ամենուստ պարապատել են մահապարտ գերուս.
Տո՛ւր Հանգստություն թյուր ընթացողիս ոտներին երեր.
Բուժի՛ր Հրատապ տոչորումը բորբ մահախեղդ սրտիս,
Վանի՛ր դիվային ու չարաճնար խռովքս Հանցավոր.
Չարի կենակցիս մթամած Հոգու
Անձկությունն անՀոյս Հալածի՛ր անՀետ.
Ցրի՛ր բռնակալ մեղքիս ծխամած թանձրությունն անլույս.
Ջնջի՛ր, կորցրո՛ւ զազիր, թխատիպ
Ախտը կրքերիս ապականարար:
Նորոգի՛ր մեծ ու Հզորիդ անվան
Պաշտելի փառքի լուսապատկերը պայծառ՝ Հոգուս մեջ,
Հզորացրո՛ւ փայլը շնորհիդ՝
Հողազանգվածիս դիմազարդելու,
Մտատեսությունը օժտելու Համար.
Սուրբ ճաճանչումով պարզի՛ր մեղսամած
Այս մուսյն ու խնձ վայելչազարդի՛ր,
Որ պատկերը քո երեւա իմ մեջ.
Եվ աստվածային կենսատու անեղծ
Երկնավոր լույսով ծածկի՛ր եռադեմ էությունն անձիս:
Չի դու ես միայն օրհնյալ Հորդ Հետ՝ ի գուլք սուրբ Հոգուդ՝
Հավիտյանս Հավիտենից, ամեն:

ԱՂՈԹՔ

Կյանքիս ծանր րոպեին,
Երբ թախիծն է սրտիս նստում,
Մի աղոթք եմ հրաշալի
Կրկնում անգիր, կրկնում անդուլ:

Կա բարեբեր ուժ՝ կենսալի
Խոսքերում այդ համահնչյուն.
Մի սրբազան, անմեկնելի
Հմայքով են դրանք շնչում:

Հոգուց ասես բեռն է ընկնում,
Տագնապներն են մնում ետեւ.
Ե՛վ լալիս ես, ե՛ւ հավաքում,
Ե՛վ զգում ես այնպէս թեթեւ...

Մ.Յու.Լեւոնյանով